

Szabad 1 Lap

SZABADEGYHÁZA KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATI LAPJA
2018. SZEPTEMBER | 8. ÉVFOLYAM

SZABADEGYHÁZA 70 ÉVES

Wass Albert
Hontalanság hitvallása

”
*Hontalan vagyok,
mert vallom, hogy a gondolat szabad,
mert hazám ott van a Kárpátok alatt
és népem a magyar.*
*Hontalan vagyok,
mert hirdetem, hogy testvér minden ember
s hogy egymásra kell, leljen végre egyszer
mindenki, aki jót akar.*
*Hontalan vagyok,
mert hiszek jóban, igazban, szépben.
Minden vallásban és minden népben
És Istenben, kié a diadal.*
*Hontalan vagyok,
De vallom rendületlenül,
hogy Ő az út s az élet,
És maradok ez úton, míg csak élek
Töretlen hittel ember és magyar.*
”

SZABADEGYHÁZA 70 ÉVES

„Tisztelt Szabadegyházi Ünneplő Közönség!

Wass Albert hitvallásának kezdő soraival köszöntöm Önöket azon a napon, amely a magyar nemzet számára a legrégebb és egyben talán a legnagyobb ünnepnap. Külön köszöntöm erdélyi testvértelepüléseinkről, Korondról érkezett vendégeinket.

Azért választottam bevezetőül ezt az idézetet, mert úgy gondolom, hogy ez a vers a „Szent Istváni” gondolatok sajátos összefoglalása. Ki tudná jobban értékelni a szent királyunk által megteremtett, megalapozott hont, mint egy olyan hazát veszített, hazájától megfosztott ember, mint Wass Albert.

A mai nap történelmünk legrégebbi hagyományaira visszavezethető megemlékezés, mely egyben a független, keresztény magyar államalapítás, a magyar állam ezeréves folytonosságának emléknapja is. Gyökerei a 11. századra nyúlnak vissza, mikor 1083. augusztus 20-án László király VII. Gergely pápa engedélyével a magyar püspökök, apátok és előkelők jelenlétében I. István király ezüstitádába zárt ereklyéit a székesfehérvári Bazilikában oltárra emelte, ami István király szentté avatását jelentette. Ezután „a felszentelés ünnepségének befejeztével a szent testet az egyház közepén fehér márvány szarkofágban helyezték el”. Ezzel ő lett az első magyar katolikus és egyben szent király.

Már a középkorban erősen élt a Szent István kultusz, azonban a katolikus ünnep kiteljesedése Mária Terézia korához kötődik. 1771-ben uralkodói közbenjárásra a mai Dubrovnikból Budára került a Szent Jobb ereklye. A királynő engedélyezte annak évenkénti bemutatását és nemzeti ünnepnek minősítette augusztus 20-át. Az első körmenetre a reformkor hajnalán került sor.

A hagyomány történetében az 1848-49-es szabadságharc után több mint tízéves kényszerszünet következett. A Bach-korszak betiltotta a megemlékezést. Ebben az időben Szent István, a Szent Korona és a Szent Jobb említése hatalommal dacoló magyarság, az identitását fennen hirdető magyar nép szimbóluma volt. Végül az enyhülés vetett véget a tilalomnak 1860-ban. Ez követően augusztus 20-a egyre népszerűbbé vált, majd 1891-ben munkaszüneti nappá nyilvánították.

A megemlékezés fontos jelleményei közé tartozik a Horthy-korszak, hiszen ekkor fektették le augusztus 20-ának, mint nemzeti ünnepnek az alapjait. A korábbi szokások közül megőrizték a Szent Jobb körmenetet, a lóversenyt és az ünnepi mulatságot, amelyet rengeteg programmal bővítettek ki. Az új és a ma is létező szokások közé beemelték a tisztavázt, az ünnepélyes őrségváltást, a néphagyományok ápolását és 1927-től a tűzijátékot a Gellérthegyről. A 20-as évek végére már egy héten keresztül tartottak az állami ünnepségek.

Augusztus 20-a, mint nemzeti ünnep ebben a korszakban vált a magyarság egyetemes ünnepévé. Ekkor már nemcsak közvetlenül a határon túli, hanem

a messze kivándorolt magyarok is megemlékeztek az államalapító királyunkról.

Az ünnep történetében gyökeres változás a diktatúra kiépülésével, 1948-ban következett be. Először leköpött a szent kifejezés, majd 1948-ban átkeresztelték az Új Kenyér, majd 1949-ben az Alkotmány ünnepére, ami 1950-ben kiegészült a Népköztársaság ünnepével. A körmenet tiltólistára került.

Végül a rendszerváltást követően az első szabadon választott Országgyűlés iktatta törvénybe, hogy augusztus 20-a a Magyar Köztársaság, ma Magyarországnak, hivatalos állami ünnepe legyen.

Tisztelt Ünneplő Közönség!

Kedves Szabadegyháziak!

István, amikor Magyarországot megalapította, törvényeit és intelmeit a rendteremtés, a biztonság megszilárdítása, a tisztességes ellen vétők szigorú megbüntetése, a hit megtartása, a jó és igazságos hatalomgyakorlás szellemében alkotta.

István tudta, sikerrel csak olyan kormányzás járhat, amely a magyar emberek érdekeit, hagyományait tartja szem előtt.

Méltán tiszteljük mi is szentként, és tartjuk Őt történelmünk legnagyobbjai között számon. Ő az, aki a magyar nép letelepítésével, az államalapítással otthont, hazát adott nekünk, melyet tűzzel és vassal meg is védett, meg is tartott számunkra. Neki köszönhetjük, hogy nem kell hontalannak lennünk, és büszkén mondhatjuk: hazánk ott van a Kárpátok alatt, és népünk a magyar. Mi, akik ma itt vagyunk, valamennyien köszönettel tartozunk ezért.

És köszönnünk kell a kenyeret, mely augusztus 20-án az ünnepi asztal ékessége. Az újat és a mindennapit, amelyet megtanultunk ebben a hazában előteremteni magunknak. Ezt tesszük ma is, ha időnként nehézségek árán is. A kenyér a magyar ember számára mindig is az életet, a megélhetést, az otthont jelentette. Azzal, ahogyan nemzetiszínű szalaggal átkötött kenyérről ünnepelünk, kifejezzük, hogy a haza és az élet összekapcsolódik.

Köszönettel tartozunk továbbá azért is, hogy Szent István megmutatta népünk számára azt az utat, amelyen járva több mint ezer évig meg tudott maradni nemzetünk. Ez az út a kereszténység útja, amely István idejében nem a könnyebb út volt. Új vallás, új szokások, új életmód, új erkölcsi normák, új értékek. Tűzzel és vassal.

A magyar népnek mindezt meg kellett tanulnia, el kellett fogadnia, alkalmazkodnia kellett hozzá. István felismerte, hogy bár nem ez a könnyebb út, de ez az út, amely a legtávolabbi visz. A mögöttünk lévő több mint ezer év a bizonyosság arra, hogy Szent István biztos jövőt épített a magyarság számára, biztos alapokra.

Tisztelt Szabadegyháziak!

Az ideai falunap kettős ünnep számunkra, hiszen

településünk névváltoztatásának 70. évfordulóját is ünnepeljük. Bár maga a község nem 70 éves, hiszen a környék már a római korban is ismert volt, erre utalnak a régészeti feltárások, avar kori sírok. A Szolgaegyháza név írásban először 1659-ben fordult elő egy adománylevélben, ami már a falu tulajdonosait is megnevezte.

I. Lipót Börgönd, Novaj, Sárosd, Saág, Bonczabelke nevű birtokokkal együtt Szolga-Egyházát is Bossányi Gábornak, Eölbey Mártonnak és Szeghy Mihálynak adományozta. A község többször is gazdát cserélt, utolsó birtokosa a Nedeczky-Gribsch család volt. Míg 1910-ben a lakosok száma 1111 fő volt, a lakosság szám napjainkra megduplázódott. Közigazgatásilag 1926-ig Sárosdhoz tartozott, mai közigazgatási területét 1929-ben nyerte el.

Községünk 1948-ban új nevet kapott, ekkor lett településünk neve Szabadegyháza.

Amik az elmúlt évtizedeket Szabadegyházán élték le, láthatják, hogy községünk folyamatosan fejlődött, szépült, infrastruktúrája mellett az utóbbi években a közösségi élet építésére, fejlesztésére is törekedtünk. Legyünk büszkéek arra, hogy a környékbeli településekhez képest jobb anyagi kondíciókkal rendelkezünk, ehhez természetesen elengedhetetlen az itt működő gyár és a köré települt vállalkozások, akik nemcsak az adóbevételeinket gyarapítják, hogy több tucatnyi családnak biztosítanak közvetlenül vagy közvetve megélhetést. Persze nincs olyan teli szekér, amire ne férne, de a mértékletességet nekünk is figyelembe kell vennünk, nem teljesíthetünk egyszerre és minden kívánságot, még ha törekszünk is arra, hogy a lehető legtöbb igényt kielégítsük. Az önkormányzati tervezésnél a racionalitás, a programszerűség és a fontossági sorrend elengedhetetlen szerepet játszik, úgy, mint a takarékos gazdálkodás. Vannak persze olyan tényezők, amelyekre nincs közvetlen ráhatása az önkormányzatnak, amik nem rajtunk múlnak, vagy amelyeket örököltünk, amelyek évtizedes problémái a településnek. Bár azt mondják, lehetetlen nincs, a csodákra kicsit várni kell... Arra törekszünk, hogy a jogszabályi lehetőségek keretein belül a lehetetlent is megcsináljuk!

Szabadegyháziként legyünk büszkéek ezer éves örökségünkre, és járjunk emelt fővel a „Szent Istváni” úton!

Az ünnepi köszöntő után megkérem Boga András lelkipásztort az új kenyér megszentelésére, valamint Bíró Lajos urat, a korondi küldöttség vezetőjét az új kenyér megszegésére.

A falubédhez jó étvágyat, az ünnepi programokhoz jó szórakozást kívánok!

Wass Albert hitvallásával kezdtem a köszöntőmet. Most pedig hallgassuk meg Wass Albertnek a magyar nemzethez szóló üzenetét.

Isten áldja Szabadegyházát!

Egriné Ambrus Andrea
polgármester”

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Ülést tartott a képviselő-testület

2018. augusztus 22-én rendkívüli ülést tartott a képviselő-testület. A határozatképes létszámban megjelent képviselők az alábbi napirendi pontokat tárgyalták:

1.) Pályázat benyújtása a települési önkormányzatok szociális célú tüzelőanyag-vásárlásához kapcsolódó támogatására

A korábbi években adóérképességtől is függött, hogy melyik önkormányzat mennyi szociális tüzfát igényelhet. Az idei évtől egyetlen feltétel, hogy 5000 fő alatti település igényelhet. Az igényelhető mennyiséget a 80 év feletti lakosok és a közfoglalkoztatottak száma alapján számolták ki központilag. Ez alapján Szabadegyháza 152 erdei köbméter tüzfát igényelhet, és a 193.040 Ft saját erőt kell biztosítania a költségvetésében. Ez az összeg kb. a tüzifa árának 10%-a. A szociális rendeletünk alapján - a családsegítő és gyermekjóléti szolgálat javaslatát figyelembe véve - fogjuk kiosztani az igényelt és leszállított tüzfát. Mivel a szociális tüzfát igénylő önkormányzatokat a tüzepek és erdészetek mindig előrébb rangsorolják, remélhetőleg hamarabb tudunk tüzfát vásárolni és

szétosztani a rászorulóknak között.

2.) Lakásépítési, energetikai korszerűsítési támogatás iránti kérelmek elbírálása

Lakásépítési és energetikai támogatási kérelmekről döntöttek a képviselők. A rendeletben foglalt feltételeknek minden kérelmező megfelelt.

Lakásépítési támogatás iránti kérelmet nyújtott be Ifj. Poós János Petőfi utcai lakos, 600.000 Ft vissza nem térítendő támogatásban részesült.

Energetikai korszerűsítési támogatást kértek és kaptak (nyílászáró-cserére, tetőfelújításra vagy fűtőrendszer korszerűsítésre):

Berényi Lajosné (József A. u.) 445.670 Ft,
Szívós István (Fő u.) 445.670 Ft,
Pószor Orsolya (Fő u.) 590.068 Ft,
Mocsonaki Sándor (Kölcsey u.) 600.000 Ft,
Majsai Jánosné (József A. u.) 564.999 Ft,
Daru Pálné (József A. u.) 502.800 Ft,
Halmai Sándor (Fő u.) 600.000 Ft,
Keller József (Fő u.) 191.294 Ft,
Simon László (Hangya köz) 66.400 Ft,
Szaniszló József (Dózsa Gy. u.) 242.200 Ft,
Sántha József (Than K. u.) 600.000 Ft támogatás-

ban részesült.

3.) A 2019-2033. évekre vonatkozó Gördülő Fejlesztési Tervek megtárgyalása

Minden évben visszatérő napirend a Fejérvíz Zrt. által megküldött Gördülő Fejlesztési Terv véleményezése. Az idei évben a megküldött javaslat (pl. átemelő, vízvezetékrendszerek felújítása) mellett kiegészítettük a szennyvíz-beruházási terveket a Szeszgyártelep szennyvízhálózatra rákötésével, tekintettel arra, hogy a régi 62-es számú főút az önkormányzat kezelésébe fog kerülni, ezáltal a kivitelezés is egyszerűbbé válik. Ki kell emelnünk, hogy ez a beruházást még pozitív elbírálás esetén sem fog azonnal megvalósulni, kérjük a lakosok türelmét!

4.) A szociális étkeztetés térítési díjával kapcsolatos rendelettervezet véleményezése

Az Adonyi Szociális Intézményfenntartó Társulás kérte, hogy a testület tárgyalja meg a szociális étkeztetés térítési díjának módosítására vonatkozó javaslatot. Ez csak technikai javaslat, az 1 és 2 Ft-os címletek bevonása miatt - belső ellenőrzési észrevételre - kellett pontosítani a térítési díjakat a rendeletben.

A 62-ES FŐÚT SZABADEGYHÁZI ELKERÜLŐ SZAKASZÁRÓL

A 62-es főúton a Székesfehérvár és Dunaújváros között közlekedők már hónapok óta várták, hogy Szabadegyháza határában megszűnjön a jelzőlámpás irányítás. Augusztus 10-én megtörtént a Szabadegyháza-iptelepet elkerülő út ünnepélyes átadása. Az önkormányzat nevében már a 2017 januári munkaterület-átadáson és 2017 júliusában, az ünnepélyes alapkövetésnél is számos aggályt fogalmaztam meg az elkerülő úttal kapcsolatban.

A hétéves jogi procedúra után két évvel ezelőtt kapott zöld utat a beruházás, az önkormányzat jelenlegi vezetése is ekkor, 2016 augusztusában szembesült a tervek részleteivel. A nyomvonal sejtethető volt, hiszen a hungránás körforgalom megépítésével eldőlt, hogy a jelenlegi 62-es nyomvonalat nem fejleszthetik, azon nem lehet kialakítani a vasúti felüljárót. A tervek látán két évvel ezelőtt szembesültünk azzal, hogy az új nyomvonal egyetlen csomópontjába sem terveztek körforgalmat, és a kerékpáros- és gyalogosforgalom szempontjából a legveszélyesebb az ún. száritói, vastaghalompusztai csomópont.

Kétségtelen, hogy a korábbi, közel tíz évvel ezelőtti tervekhez képest több ponton sikerült eredményt elérni. Ezek közül a legfontosabb változás, hogy az eredeti elképzeléseket módosította a NIF Zrt., és a 62-es főút és a Budapest-Pécs vasútvonal kereszteződésében nem szűnik meg a szintbeli vasúti átjáró. Korábban a vasútfejlesztési elképzelések miatt került be ez a tervekbe. **A vasúti átjáró megmarad,**

ezáltal a két településrész közötti forgalom jórészt nem az elkerülő úton, hanem a jelenlegi 62-es úton bonyolódik majd. Emellett a buszközlekedés is csak így biztosítható, például a Székesfehérvár-Dunaújváros között közlekedő helyközi járatok nem tudtak volna megállni Szabadegyházán, a jelenlegi vasútállomás-bejárárnál, csak a lakótelepen. Ez pedig még inkább megnehezítette volna a szabadegyházi lakosok Dunaújvárosba eljutását, ami most is csak úgy lehetséges, ha a községből kisétálnak a több kilométerre lévő „trafóházhoz”.

Szabadegyháza közigazgatási területén **három helyen lehet letérni az új 62-es nyomvonalról: Dunaújváros felől nézve:**

1. **Dunaújváros felől nézve az 1. csomópontnál (száritói, vastaghalompusztai csomópont) csak jobbra lehet kanyarodni (célforgalom a helyi lakosok és a buszközlekedés számára). Dunaújváros felől a balra kanyarodás - a száritó felé - itt tilos!** (Betakarítási időszakban a száritónál megjelenő többlet-kamionforgalom még inkább veszélyezteti a biztonságos közlekedést.) Ebben a csomópontban jobbra kis ívben mindkét irányban le lehet térni a főútról, és a mellékútról a főútra is fel lehet hajtani mindkét irányban. A főútról való lehajtás balra nagy ívben tiltott.

2. A második csomópont az **iptelepi csomópont**, itt térhetnek le azok, akik a **gyárhoz**, illetve az iptelepre szeretnének eljutni. Itt van kanyarodó sáv

is, valamint besoroló sáv is mindkét irányban.

3. A harmadik csomópont **a vasútállomás felé** (az adonyi elágazáshoz közel eső) **jobbra kanyarodást** engedélyez, ha valaki a vasútállomás felől szeretne bejutni a településre.

Székesfehérvár felől érkeve:

Ha **Székesfehérvár felől** nézzük, az első elágazásnál, **az adonyi lehajtó után balra lehet kanyarodni, a második csomópontnál lehet az iptelepet megközelíteni**, ugyancsak balra kanyarodva, valamint a harmadik csomópont **(a száritói, vastaghalompusztai) csak jobbra kanyarodást enged, a balra kanyarodás itt tiltott.** A száritói csomópontnál tehát a keresztirányú forgalom, valamint a jobbra kis ívben kanyarodás engedélyezett, csak a balra nagy ívben kanyarodás tiltott. A mellékútról a 62-es főútra mind Székesfehérvár, mind Dunaújváros irányába fel lehet hajtani a száritó felől és a vízműtelep felől is.

A munkaterület-átadásnál és az elmúlt években több alkalommal is jeleztük ezeket a problémákat az illetékesek felé. Számtalan levelezés, telefonos és személyes egyeztetés után jutottunk el odáig, hogy - ahogy korábban említettük - **megmarad a vasúti átjáró, és a legveszélyesebbnek ítélt vastaghalompusztai (száritói) csomópontban 60 km/h-s sebességkorlátozást írnak elő**, a 62-es főúton általános 90 km/h-s sebesség helyett.

Az **egész elkerülő szakaszon** (az 1. és 3. csomópontok között) hármast **tiltó tábla van: lassú járművek, lovaskocsik és kerékpárosok részére**. Eredetileg az elkerülő szakaszon kívül is kihelyezték a tiltó táblát, azonban kifogásoltuk, hogy az érintettek nem tudnak eljutni pl. Szabadegyházáról Perkátára (vagy Perkátáról Szabadegyházára, bár Perkáta felől érdekes módon nem volt kint a tiltó tábla a Kajdy-tanyai leágazásig). A forgalomba helyezéshez is azzal a feltétellel járultunk hozzá, hogy ezeket a tiltó táblákat leveszik, mivel nincs alternatív útvonal, ahol ezek közlekedhetnek.

A másik kitételünk az volt, hogy a sebességkorlátozás mellett fizikai, illetve pszichés tényezők is segítsék a biztonságos közlekedést (különösen a szárítói csomópontnál közlekedők biztonsága érdekében), ezért megkerestük a Nemzeti Útdíjszolgáltatót és a Rendőrséget, hogy **VÉDA-kapuvál** segítsük elő a szabályok betartását. A Rendőrség azt válaszolta, hogy a Rendőrség 2018-19-ben nem tud forrást biztosítani új VÉDA-kapu létesítésére. Amennyiben az önkormányzat biztosítja a forrást (**közel 64 millió Ft**), a Rendőrség lefolytatja az eljárást és a kivitelezést.

A **közvilágítás kiépítése** is felmerült az ún. vízműúton a csomópontig, hiszen Vastaghalompusztától ki van építve a közvilágítás, viszont a csomópont mindkét irányába a közvilágítás már egyértelműen jelezné a 62-es főúton közlekedőknek, hogy lakott területre érnek és csökkentsék a sebességet, fokozottan figyeljenek a keresztező forgalomra. Ezt a felvetésünket is elutasították, mondván nem a projekt része, erre nincs keret, a terveket már nem lehet átdolgozni. Ettől függetlenül nem mondtunk le a tervünkről, a közvilágítás-fejlesztési elképzeléseink közé beépítjük a csomópont megvilágítását.

Korábbi felvetéseinkre szinte kivétel nélkül azt a választ kaptuk, hogy észrevételeinket a korai üzemeltetési szakaszban elvégzendő közlekedésbiztonsági audit során vizsgálják felül.

Hogy mi lesz a régi 62-es sorsa?

Egy tíz évvel ezelőtti megállapodás értelmében a jelenlegi 62-es főút egy az egyben átkerült volna az önkormányzat tulajdonába és üzemeltetésébe, mondván minden olyan út,

ami nem a 62-es főút része, helyi közútnak számít. Az akkori, ma már **elfogadhatatlan** megállapodás értelmében a jelenlegi nyomvonal felújítás nélkül, az akkor megtekintett állapotban szállt volna át a helyi önkormányzatra. **Ezt a megállapodást - ugyan-csak több fordulás egyeztetés után - sikerült módosítanunk, és itt köszönjük meg a Magyar Közút vezetésének a pozitív, kompromisszumkész hozzáállását.**

Az elfogadott megállapodás értelmében a 62-es út nyomvonala mellett **a vasúti átvjáró előtti-utáni szakasz a körforgalomig és a körforgalomtól az új 62-esig (2. csomópont) terjedő 125 méteres szakasz továbbra is a Magyar Közút tulajdonában és kezelésében marad**. A 2008-as megállapodás értelmében ez is az önkormányzat feladata lett volna. De így a téli hőeltakarítási-síkosságmentesítési munkák is könnyebben megoldhatók.

Szabadegyháza Község Önkormányzata - a korábbi megállapodástól eltérően - **átveszi a vasútállomástól a jelenlegi 62-esig, a „trafóházig” terjedő szakaszt**, miután később az út-, járdaépítési és közvilágítási korszerűsítési feladatok is egyszerűbben kivitelezhetők. A **körforgalomtól a lakótelep végéig terjedő** szakasz átkerül az önkormányzat tulajdonába és kezelésébe, a **lakótelep végétől a szárítói csomópontig, az ún. „vízműtelepi” út pedig jelenleg is a mi fenntartásunkban van**. Ezt az utat 6 méteresre kiszélesítették, felújították, így ezzel az úttal egy ideig remélhetőleg nem lesz jelentős probléma.

Azon az útszakaszon, ami az önkormányzat tulajdonába és kezelésébe megy át, az önkormányzat saját maga határozhatja meg - bizonyos keretek között - a forgalmi rendet, így akár a súlykorlátozást, a sebességkorlátozást is.

A lakótelepről nem lehet kilitani a buszközlekedést, hiszen ezzel elzárnánk a lakótelepi lakosokat a tömegközlekedéstől.

Összegezve: a 62-es út elkerülő szakasza nemzetgazdasági szempontból örvendetes, hiszen a település belterületi szakaszát elkerüli a nagyobb teherforgalom, a két nagyváros - Székesfehérvár

és Dunaújváros - között időben lerövidül a távolság, amely a közlekedőknek mindenképpen kedvező. **Szabadegyháza Község Önkormányzatának azonban a településen élők érdekeit, biztonságát is figyelembe kell vennie**, így például azt, hogy az eddig biztonságosan járható „vízműtelepi, szárítói út” az egyik legveszélyesebb kereszteződésé válik, főleg ha a lakótelep felől érkezők nehezen látják a Perkáta felől érkezőket, a nagyobb útív miatt - nem beszélve arról, ha valamelyik évben kukoricát vagy magasabbra növő kultúrát vetnek a táblába. Érvéleink ugyanúgy védik azt a néhány száz embert, akik rendszeresen, naponta többször közlekednek ebben a kereszteződésben (pl. munkába, boltba, orvosi rendelőbe mennek), és nem feltétlenül fognak több kilométert kerülni, főleg ha még így három vasúti átvjárón is keresztül kell menniük. Gyerekekről, idősekről is szó van, akik gyakran megsokasból közlekednek. Természetesen intenzív, alapos tájékoztató kampánnyal őket is rá kell vezetni a körültekintő közlekedésre, de tudjuk, hogy sajnos még biztonságosabb, jobban megtervezett útszakaszokon is történhetnek balesetek. A sebességkorlátozó tábla csak akkor ér valamit, ha azt be is tartják, és egy gyalogos, kerékpáros, netán mozgássérült kocsival közlekedőknek idő kell, hogy átérjenek a túoldalra, még akkor is, ha jól belátható egy útszakasz...

Az önkormányzat a forgalomba helyezéshez bizonyos feltételekkel hozzájárul, ám a jövőben fokozottan és folyamatosan figyelemmel kísérjük a helyi lakosok közlekedésbiztonságát. Tény, hogy több kérdésben sikerült változtatnunk az illetékesek hozzáállásán, ám még így is számos aggályunk van, amit főleg a forgalomba helyezés után fog saját bőrén érezni minden közlekedő lakos és mindenki, aki a községen áttutazik.

Kérünk mindenkit, hogy a megváltozott forgalmi rendre tekintettel fokozott figyelemmel közlekedjenek a kereszteződésekben, és különösen hívják fel erre a gyerekek és idősek figyelmét is!

Reményünket fejezzük ki, hogy a közlekedésbiztonsággal kapcsolatos kételyeink alaptalannak bizonyulnak! Balesetmentes közlekedést kívánunk mindenkinek!

FRANCIA TÁBOR 2018.

Idén július 8-án indultunk útnak a franciaországi Thivernybe, ahol a tavaly megismert kis csapat vár minket.

Sok-sok izgalommal indultunk vasárnap délben a FERIHEGYI repülőtérré, ahol első utazóként csodálkoztunk

a bőröndök feladási formájában, a kézipoggyásunk átvizsgálásában, no meg a szalagkorlátokkal kialakított labirintusokon, amelyekkel izgalmasabbá tették a várakozásunkat. Csodás volt a repülőút, a megtapasztalása annak, ahogy a felhők fölött „lépdelhetünk”, izgalommal éltük meg az idegen szavak meg-

jelenését a környezetünkben, hiszen már ekkor csak angolul és franciául beszéltek körülöttünk. Nem aggódtunk, tudtuk, hogy barátok várnak ránk a francia Charles de Gaulle Repülőtéren, Rita és Karin nevelők, valamint Victoria, Marie-Loire, Marine, Elodi, Dominik, Nikodem, Hugo és Amory személyében.

Vendéglátóink állófogadással vártak minket, Jean-Luc Dion Thiverny polgármestere a többi alpolgármesterrel együtt. Az éttermi vacsora igen bőséges volt. Bár éhesek voltunk, de a négy fogás bizony kifogott a fáradt utazókon, sajnos a menüsört - ami 1. salátátál, 2. főfogás, 3. sajtok, 4. desszert - nem is tudtuk végigenni.

Másnap, hétfőn reggel már a francia gyerekekkel is találkoztunk, akikkel együtt indultunk az Asterix parkba. Ez egy nagyméretű vidámpark, hullámvasutakkal, delfin- és fókabemutatóval, körhintákkal és vízcsúszdákkal. Térképpel tudtunk tájékozódni az egyes játéklehetőségek között. Persze mindenhol nagyon sokat kellett várni, mire felülhettünk rá, de ez egy cseppet sem zavarta a gyerekeket, hiszen a vendéglátók bőséges étellel és vízzel látták el minket, és a várakozás itt is labirintusként volt kialakítva. A francia gyerekek szívesen kalauzolták magyar társaikat, és boldogan, olykor vizesen szálltak ki a járművekből, amelyekkel a pályákon haladtak végig. Délután delfin- és fókabemutatót vehettünk részt. Az állatok idomárjaikkal együtt mozogtak a parton és a vízben egyaránt. A fókák táncoltak és bohóckodtak, a delfinek a vízben ugráltak idomárjaik körül és azok felett. Este 5 órakor hagytuk el a parkot, sok-sok közösen átélt élménnyel. Thivernyben megnézhetjük

azt a kertet, amit a tanárok alakítottak ki az iskolás gyerekeknek, hogy be tudják mutatni a tanulóknak, hogyan történik a növénytermesztés és állattenyésztés, hogyan néznek ki az állatok. Ezért tartanak itt tyúkot, libát, malacot, kutyát, birkát.

Kedden korán keltünk, mert a tengerpartra utaztunk kb. 2 órát. Itt egy halpiacra látogattunk először, ahol a különböző „tengeri gyümölcsökkel” és ízeikkel ismerkedtünk meg. Bizony sokféle állatot kínáltak fogyasztásra: osztrigát, csigát, rákokat. Voltak bátor jelentkezőink, akik szívesen, bár félve az ismeretlen ízekről, de megkóstolták a felkínált ételt. A városi piacon át sétálva érkezünk meg a felvonóig, aminek a tetejéről gyönyörű kilátás tárult elénk: a sziklafal, amely alatt ott csapkodott a tenger, a világítótorony, amelynek már köves volt a partrésze, és a messzeségben a végtelen tenger. Az ebédet is a tengerhez közeli étteremben fogyasztottuk, ahol a francia felnőttek feketekagylót fogyasztottak. Persze ezt is megkóstoltuk, ahogy az ivóvizet is, ami igen jódos volt. Már délután lett mire a tengerparti plage-ra értünk és bár hidegen fújt a szél, mégis voltak, akik megmártóztak az akkor épp 21 °C-os „meleg” vízben. Egy óriási homokdomb volt a parton, ahonnan gurulva és csúszva buckáztak le a gyerekek a homokba. Amikor ott voltunk, épp apály volt, így majdnem 2 km-t kellett befelé haladni, mire

vízért a lábunk, de nem bántuk, mert a séta során rengeteg kagylót gyűjtöttünk, rákokat láthattunk. Mire hazaértünk, a szállón meglepetés fogadott minket: tanulóink francia mezt kaptak, hiszen ekkor volt a Franciaország – Belgium mérkőzés, így a kemping étkezőjében eredeti mezekben szurkolhattuk végig a mérkőzést.

Szerdán Albert városba utaztunk, ahol I. világháborús múzeumban élhettük át a borzalmakat, amelyekben a katonáknak volt részük 1914-1918 között. Az idegenvezető hölgy előadásmódja gyorsan magával ragadta fiatal hallgatóságát. Fel is öltöztette egyik társukat harci díszbe, majd egy bunkerben sétáltatott végig. Mindeközben kirakatokban láthattuk, hogy a katonák hogyan éltek mindennapjaikat: legyen az francia, brit, kanadai, indiai vagy épp német. De nemcsak a múzeumban élhettük át a borzalmakat, hanem a tett helyszínén is. Kivitt minket a várostól kb. 5 km-re egy óriási robbantott mélyedéshez is, amely körül még ma is katonák tetemei lehetnek. Voltunk brit és kanadai felségterületen is, ahol az adott állam holtjai nyugszanak méltón eltemetve.

Csütörtökön Párizsba látogattunk. A hatalmas forgalmon átverekedve magunkat a 19-20. század fordulóján alkotó Gustav Klimt osztrák festőművész tiszteletére nyílt kiállítását tekinthettük meg a L'Atelier des Lumieres-ben.

A kiállítás különlegessége, hogy egy hatalmas fekete teremben a festő képeit, figuráit multimédiás eszközökkel jelenítették meg a falakra vetítve, a hozzájuk kapcsolódó zenékkal kísérvé. Látványos bemutató volt. A belvárosban utazva sok híres épületet láttunk: Notre Dame, Parlament, Louvre. A leghíresebb látnivaló azonban az Eiffel-torony volt. Csodálatos, monumentális alkotás. Miközben a bagetteket fogyasztottuk, a torony óriási méreteit csodáltuk. Ezután még

egy órán át hajózáztunk a Szajrán, melyen haladva megtekinthettük a sok szép hidat, és a folyó közepén álló szigetet is körbejárhattuk. A kikötőben magyar szavakat olvashattunk: „Itt szállt partra 1867. május 18-án gróf Széchenyi Ödön, aki először hajózott Budapesttől Párizsig, az Európát egyesítő vízi úton.” A városból a Champs-Élysées-n haladtunk ki fele, ahol már a július 14-ei ünnepségre készülődtek. Hazafele megálltunk a Chantilly kastélyt megcsodálni. Este pe-

dig már a búcsú ideje volt: az állófogadáson nagyon sok ajándékot kaptunk, de a legnagyobb ajándék az együtt átélt rengeteg élmény volt.

Köszönjük szépen a lehetőséget, hogy mindennek részesei lehettünk: Bankó Alexandra, Baranyai Virág, Fekete Fanni, Ferhécz Aletta, Bolla János, Bozsoki Bernárd, Paksi Gábor, Paksi Patrik.

Tanka Szilvia tanárnő és
Bolláné Gódnay Erika tanárnő

ISKOLAI HÍREK

A LEGENDÁK FÖLDJÉRE KÉSZÜLÜNK

Tavasszal ismét sikeres pályázatot nyújtottunk be a Határtalanul program által kiírt pályázatra, így szeptember végén hetedik osztályosaink ismét útra kelnek, hogy 5 felejthetetlen napot töltsenek el Erdélyben.

Utazásunk során a gyerekek a hozzájuk közel álló mondák, legendák segítségével ismerik meg Erdély természeti szépségeit, történelmét. Utunk során a legendák mese- és valóságátalmát összehasonlítva

megemlékezünk történelmi eseményekről is. Másik célunk, hogy településünk erdélyi testvértelepülésével, gazdag népművészetével, a határon túli magyarság életével ismerkedjenek a gyerekek.

Az előkészítő órák célja, hogy felmérjük a gyerekek előzetes tudását Erdélyről. Megbeszéljük a felkeresendő helyekhez köthető legendákat, nevezetességeket. Fontos, hogy a megszerzendő tudás több területhez kapcsolódjon, így a határon túli magyar irodalom, történelem és földrajz is lesz a témák között. A Gyilkos-tó, a Szent Anna-tó és a Medve-tó felkeresése remek alkalom lesz arra, hogy felelevenítsük a tavak kialakulásának módjait, így a torlasztavak, vulkáni tavak és a heliotermikus tavak kialakulását. Foglalkozunk az erdélyi magyar irodalommal is, például a nemrég elhunyt Kányádi Sándor műveivel, hogy aztán a Nyerges-tetőn a költő híres versét felidézve emlékezzünk meg a csata hőseiről.

Korond és Szabadegyháza jó testvértelepülési kapcsolatának hosszútávon mindenképpen fontosak ezek az utak, hiszen gyermekeink fogják egyszer majd tovább ápolni azt. Szervezünk egy találkozót a korondi hetedik osztályosokkal is, s igyekszünk majd, még ha csak fotókon is, de bemutatni nekik településünket. Erre a találkozóra is az előkészítő órákon

készülünk: képeket válogatunk, megbeszéljük, hogy kinek mi lenne a legfontosabb, amit Szabadegyházáról elmesélne.

Látható, hogy egy ilyen utazás a gyerekek részéről

is komoly felkészülést igényel. Lelkesedésnek nem vagyunk híján, s már alig várjuk szeptember 24-ét, amikor egy hétfői hajnalon elindulunk végre, hogy felfedezzük a legendás Erdélyt!

Az idei nyár sem múlhatott el hittantábor nélkül, melyről az újság hasábjain a hittanos gyerekek mondják el véleményüket.

Oláh Roland 2. osztály: „Nekem sok minden tetszett a hittantáborban, a számháború, az esti túra és a filmnézés is.”

Czimer Ádám 2. osztály: „A hittantáborban a számháború és fürdés tetszett a legjobban.”

Horváth Milán 2. osztály: „A táborban a legizgalmasabb az esti túra volt, de az esti rajzfilm is nagyon jó volt.”

Kovács Zsuzsanna 4. osztály: „Azt szerettem a táborban, hogy együtt voltunk, együtt játszottunk, fürdöttünk. Nagy élmény volt számomra a számháború és az angyalkás játék.”

Mihók Krisztián 4. osztály: „Én azért szerettem

a tábor, mert sok közös program volt. A játékokban nagyon jól éreztem magam. Rengeteget fürdöttünk a Szelidi-tóban.”

Szalai Tímea 4. osztály: „A világ legjobb tábora volt, én mindig fogok menni. Van egy angyalkás nevű játék, nekem ez volt az egyik kedvencem.”

Tóth Leticia 4. osztály: „Nagyon tetszett a tábor, mert sokat fürdöttünk, jókat játszottunk a gyerekekkel. Nagyon örültem, hogy a tanító nénimmel voltam egy szobában.”

Czimer Tamás 5. osztály: „A programok közül nehéz kiválasztani, melyik tetszett a legjobban. A közös strandolások és az esti túra nagyon tetszett.”

Bártfai Izabel 5. osztály: „Nagyon jó volt tábor, a sok program és a játékok. Nekem az tetszett a legjobban, amikor egyik este szalonnát süttöttünk. Bol-

dog vagyok, hogy új barátokat szerezhettem. Péntek délután a csoportunkkal előadtunk egy történetet, ami nagyon jól sikerült.”

Oláh Réka 5. osztály: „Nagyon tetszett a mindennapos fürdés, a finom ételek és a sok játék. Az szuper jó volt, hogy találkozhattam a régi barátokkal, barátnőimmel. Öröm volt hallgatni Marcsi néni, Jani bácsi és Léna néni csengő-bongó hangját. Köszönöm, köszönjük Szeréna néninek és Gizus néninek az egészét.”

Mester Napsugár 6. osztály: „Nagyon jól éreztem magam a táborban, sokat nevettem. Élmény volt számomra a fürdés és a társaság. Ebben a táborban az a legjobb, hogy új barátokat lehet szerezni.”

Böhm Benjámín 6. osztály: „Örültem, hogy a kemping közel volt a strandhoz, így sokat tudtunk fürödni. Jók voltak a csoportos foglalkozások is.”

ELKEZDŐDÖTT AZ ÚJ TANÉV

Nem is volt olyan rég, amikor még a tanév lezárására, a bizonyítványosztásra, majd a táborokra készültünk az iskolában. Szinte észre se vettük és elrepült a vakáció, véget ért a szabadság, és augusztus közepe óta lázasan készülődünk az új tanévre, mely több változással, új kihívásokkal várt minket.

A nyár folyamán néhány tanuló, különböző okokból, elment az iskolából, ám többen voltak azok, akik megtiszteltek minket bizalmukkal, és iskolánkat választották gyermekük új oktatási intézményének. Így az új tanévet is annyian kezdhettük meg, ahányan júniusban az előzőt befejezték. Nevelőtestületünkben is történtek változások, de augusztus végére összeállt egy szakmailag jól felkészült csapat.

Ebben a tanévben csatlakozott hozzánk Huszár Nikolett tanárnő, aki német nyelvtanár, s a nyelvoktatáson

kívül napközis foglalkozást is vezet. A tanulószoba Kárász Krisztián történelem-latin szakos tanár vezetésével működik. Az első osztályosok osztályfőnöke Bálintné Kovács Beáta. Ő német nemzetiségi tanító. Vígvári György régi ismerősként tér vissza hozzánk. Fizikán kívül informatikát is tanít nálunk, illetve a robotika és programozás rejtelmeivel ismerteti meg a gyerekeket. Óraadóként tanít két évfolyamon Sztupáné Vrastyák Anita matematikát, Tánczos Krisztina pedig magyar nyelv és irodalmat. Szeptemberben még csatlakozik hozzánk egy ének szakos kolléga is. Benkő Anikó gyógypedagógus az SNI és BTM tanulók fejlesztését végzi. Régóta vártuk már, hogy egy pedagógiai asszisztens is segítse munkánkat. Ez végre megvalósult és Muszka-Kalló Krisztina gyógypedagógiai asszisztens személyében jól felkészült, lel-

kes kollégával gyarapodtunk. Két utazó logopédus és egy szurdopedagógus is segíti a gyerekek fejlődését.

A nyár folyamán megtörtént a sávszélesség bővítése. Ez is hozzájárul ahhoz, hogy a mai kor technológiai követelményeinek megfelelő feltételekkel vehessük igénybe az elérhető legmodernebb digitális tartalmakat és a növekvő sávszélesség-igényű szolgáltatásokat a tanórákon. A nyár folyamán a Klebelsberg Központtól további táblagépeket kaptunk, melyeket a tanórákon fogunk használni.

Bevezetésre kerül nálunk is az e-napló. Az első félévben még csak kísérleti jelleggel, tehát párhuzamosan a papír alapú naplóval fogjuk használni, de második félévtől már csak e-napló lesz.

Mindezekből is látszik, hogy szakmailag jól felkészült tantestület várja az iskolában a gyermekeket.

ISKOLÁNK NEVELŐTESTÜLETE:

Bálintné Kovács Beáta (tanító, német műv. ter.), Muszka-Kalló Krisztina (gyógypedagógiai asszisztens), Bolláné Gódy Erika (tanító, informatika műv. ter.), Bencsik Anikó (gyógypedagógus), Huszár Nikolett (német nyelv), Hanol Józsefné (tanító, könyvtár speckoll.), Sztupa Ferenc (történelem-

földrajz), Sztupáné Vrastyák Anita (matematika), Kolonics Zsuzsanna Ibolya (tanító), Bódás Márta (tanító, német műv.ter.), Németh Mihályné (tanító, ének műv.ter.), Rittlerné Wagner Eleonóra (tanító, testnev. műv.ter., gyógytestnevelés), Rittler Gábor (matematika-testnevelés), Vígvári György (fizika-

informatika), Kárász Krisztián (latin-történelem), Farkasné Vollein Csilla (tanító, fejlesztőpedagógus), Vigyikán Béla (matematika), Tanka Szilvia (angol nyelv), Pálfyné Miklós Andrea (matematika-orosz-német-magyar). Munkánkat segíti még 3 logopédus, egy óraadó tanár (magyar nyelv és irodalom).

ÚJ PEDAGÓGUSAINK

HUSZÁR NIKOLETT

„Német nyelvtanárként végeztem a Kodolányi János Főiskolán.

Eddigi pályám során főként a felnőttképzésben dolgoztam, de mindig is szerettem volna gyerekekkel foglalkozni. Háromgyerekes anyukaként naponta gyakorolhatom otthon is a nevelői tevékenységet. Szabadidőmben szívesen kirándulok, kerékpározok és jógázom a gyermekeimmel, s amikor csak tehetem, a legnagyobb szenvedélyemnek hódolok, azaz táncolok.”

KÁRÁSZ KRISZTIÁN

„Történelem-latin szakos tanárként végeztem a Pécsi Tudományegyetemen. Gyermekkorom óta érdekelnek a múlt történései, az idegen és letűnt kultúrák. Szabadidőmben többek között ókori irodalmat és sok verset olvasok. Előfordul, hogy magam is írogatok. De a szavak birodalma mellett a rajzolás is része életemnek. Szabadegyháza hangulata már az első alkalommal megragadott, szeretnék sokáig itt maradni.”

BENCSIK ANIKÓ

„Bencsik Anikónak hívnak, 1976-ban születtem, Enyingen. Gyermekéveimet két testvéremmel együtt Dégen töltöttem. 1995-ben érettségiztem Székesfehérváron, a Hunyadi Mátyás Közgazdasági Szakközépiskola igazgatás-ügyviteli szakán. Már középiskolás éveim alatt tudtam, hogy

az irodai munka nem az én világom. Egy barátóm invitálására 1996-ban gondozónőnek jelentkeztem a Fejér Megyei Csecsemőotthonba, ahol 9 évet töltöttem a 0-3 éves korú gyermekekkel. Ez életem egyik legszebb s legmeghatározóbb időszaka volt. A gyerekekkel való törődés, gondoskodás, a tőlük kapott rengeteg szeretet, ragaszkodás „kijelölte számomra az utamat”, s elindított a pályámon.

1998-ban OKJ-s gyermek- és ifjúsági felügyelő tanfolyamot végeztem, melynek birtokában már a 3-18 éves korú gyerekekkel, fiatalokkal is foglalkozhattam. A végzettség megszerzése után áthelyeztek a Fejér Megyei Gyermekotthon VIII. sz. egységébe, ahol mint gyermekfelügyelő dolgoztam.

Közben 2004-ben megismerkedtem

jelenlegi párommal, s hamarosan Szabadegyházára költöztem.

2004-ben felvételt nyertem az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskola pszichopedagógia szakára, mely a magatartási, viselkedési, tanulási zavarral küzdő gyerekekkel foglalkozó tudományág. 2008-ban, 10 évvel ezelőtt, kiváló minősítéssel megszereztem diplomámat mint gyógypedagógus, pszichopedagógia szakos tanár. 2008-ban megszületett Bálint nevű kisfiam. 2011-ben a Fejér Megyei VIII. sz. Gyermekotthon 2-es házának vezetőjének, nevelőnek (nevelőtanárr) neveztek ki. Többnyire magatartás-, viselkedésproblémával, érzelmileg sérült gyerekekkel foglalkoztam. Rengeteg szeretetet kaptam tőlük. A több

mint 11 év, amit velük töltöttem, a sok táboroztatás, kirándulás, tanulás, felzárkóztatás, továbbtanulásra s az „életre” való felkészítés stb. mind-mind hozzáadott személyiségemhez.

Közben 2016-ban megszületett Dorca nevű kislányom. Két kisgyermek mellett a mindennapi munkába utazás nem lett volna könnyű.

Így 2018 júniusában az éppen megújuló gyógypedagógusi státuszt megpályáztam, s az állást szeptember elsejétől betöltöttem. Bizom benne, hogy a gyermekotthonban nevelőtanárként szerzett tapasztalataimat szakmailag hasznosítani tudom. Nyitott vagyok arra, hogy tovább képezzem magam e téren, s ezáltal munkám sikeresebb legyen és hatékonyabban működjön.”

BEGSENGETTEK...

„KÖSZÖNTÖTTÜK ELSŐ OSZTÁLYO- SAINKAT”

A tanévnyitó ünnepséggel kezdetét vette az új tanév. Örömmel köszöntöttük első osztályosainkat is, akik máától közösségünk tagjai lettek. Kívánjuk nekik, hogy csupa élmény és öröm legyen számukra az elkövetkező 8 év, szerezzenek minél több tudást, s élvezzék a diákéveket.

1. osztályosok: Bándi Jázmin Anna, Barkóczy Rikárdó, Borsos Réka, Bozsik Levente, Dózsa Krisztián, Druhapolcsik Barnabás

Marcell, Góman Csilla Paulina, Hera Szabolcs Szilas, Joanovics Jázmin Anasztázia, Káplár Hanna Nóra, Kelemen Kristóf, Kerek Gréta, Kerlang Olivér, Prikkel Rubina Jázmin, Suplicz Mercédesz Mónika, Szabó Lilla, Szakál Dzszenifer, Szalai Hermina Dorca, Szombat Benett Barnabás, Varga Réka Orsolya, Vas Donatella, Zábó Martin, Kovács Dorián, Kovács Ármán Lázár.

Osztályfőnök: Bálintné Kovács Beáta

„A JÖVŐBEN MINDEN GYEREK FELTALÁLÓ LESZ”

Az iskola legfontosabb feladata, hogy a mindennapokban használható tudást adjon a gyerekeknek, hogy olyan ismereteket szerezzenek, mellyel meg tudnak felelni a jövő kihívásainak is. Ilyen kihívás számunkra a programozás és robotika, mely egyre inkább részévé válik mindennapjainknak. A robotika nagyon izgalmas, emellett fejleszti a problémamegoldás, csapatban való együttműködés képességét. Tavasszal merült fel a gondolat iskolánkban, hogy milyen jó lenne, ha a mi gyerekeinknek is lenne lehetőségük robotikával, kódolással, programozással foglalkozni, ha olyat tanulhatnának, amire sok iskolában még nincs lehetőség. Mi szeretnénk volna megteremteni számukra ezt az előnyt. Szerencsés-

re az ötlet mellé állt településünk önkormányzata is és mindenben támogatott minket. Ami hónapokig csak álmogósnak tűnt, végre megvalósulni látszik: szeptembertől iskolánkban is lesz robotikaoktatás. Ám nem tudtuk volna megvalósítani, ha nem áll mellénk Vígvári György, akinek bemutatkozó sorait az alábbiakban olvashatják.

„Nem teljesen ismeretlenül kezdek tanítani a Szabadegyházi Kossuth Lajos Általános Iskolában, hiszen tanári pályám itt kezdődött. Nagyon örültem Igazgató asszony megkeresésének és a lehetőségek, szeretnék egy „picit” másként tanítani az informatikát.

Mire a gyerekek felnőttek lesznek, a programozás alapfokú ismerete már olyan követelmény lesz, mint

manapság a nyelvtudás.

Sokak szerint a programozás a 21. század egyik legfontosabb képessége. Az egész világon minden gyermeknek hozzáférést kell biztosítani az alapvető digitális készségekhez és a technológiával való innovációhoz. A követelmények teljesítéséig a gyerekek játékos módszerekkel jutnak el. Döntésemet nagyban befolyásolta a polgármester asszony támogató hozzáállása, melynek eredményeként minden támogatást (eszközök) megkapunk, ami szükséges az eredményes munkához. Kérem a kedves szülőket, hogy támogassanak ezen közös cél elérésében, mi igyekszünk folyamatos tájékoztatást nyújtani a napi munkánkról.”

A MŰVELŐDÉSI HÁZ HÍREI

MARHAJÓ ÍZEK VIADALA FŐZŐVERSENY

Az előző évi kedvező fogadtatás alapján idén is megrendezésre került az Ízek Viadala Főzőverseny, mely a feladat apropóján a Marhajó elnevezést kapta, ugyanis marhahúsból kellett valamilyen főételt készíteniük a versenyzőknek.

Tizenkét csapat vett részt a megmérettetésen, és - mint ahogy Nádas György meghívott zsűritagunk és konferansziénk megjegyezte - igazán színvonalas verseny tanúi voltunk.

A jelentkezők munkahelyi közösségek, családok és baráti társaságok, valamint a református gyülekezet tagjai voltak, akik közül sokan tavaly is indultak a gasztronómiai próbatételben. Legtöbbször marhalábszárból főztek, de akadt igazi ínycsengés is. Ilyen volt a méltán első helyezést elért csapat főztje, mely az

ízletes tálalásnak és az egyedi receptnek köszönhetően nyerte el a bajnoki címet már másodszor. A zenei aláfestésről a Trióda Zenekar gondoskodott, és a nagy meleg ellenére, az eredményhirdetésre váró csapattagok nem resteltek táncra perdülni. A díjkiosztás során értékes nyeremények találtak gaz-

dára, nem szomorkodhattak azok sem, akik az első három helyezett közé nem kerültek be. Izgatottan várjuk, hogy jövőre sikerül-e valakinek felülkerekednie az Ínyenc Bogrács csapatán, vagy harmadik alkalommal is övék lesz az első hely?!
Omischl Erika

2018. augusztus 19-én került megrendezésre hagyományos falunapi rendezvényünk, mely a Vadon Nőtt Gyöngyvirág Dalkör magyar és székely Himnuszával kezdődött. Egriné Ambrus Andrea polgármester ünnepi beszédét követően Boga András kántor úr megszentelte az új kenyeret, majd Bódás Márta és Takács Gizella két dala után Vass-Tverdota Sze-

réná református lelkész úr mondott asztali áldást a faluebédhez. A finom babgulyást Pavlicsek József készítette településünk lakói és a rendezvényre kilátogatók számára. Az ebédhez Tajtiboy szolgáltatta a jó hangulatot. A Vadon Nőtt Gyöngyvirág Dalkör nemcsak a kenyér-

szentelés során nyújtott segítséget a Himnusz eléneklésében, hanem egy dalcsoporttal is készült. Bár nem teljes létszámban álltak a színpadon, azért ez az előadás fényén kicsit sem csorbított. Utánuk a szomszéd településről érkezett táncosok szórakoztattak minket: a Perkátai Néptáncsoport volt vendégünk.

Kicsik és nagyobbak lelkesen ropták a táncot annak ellenére, hogy a színpadra nagyon odátűzött a nap. A hangulat egyre csak fokozódott, ahogy telt a délután. A néptáncosok után a Harmónia Nyugdíjas Klub Matróz Csoportja mutatkozott be, szó szerint és átvitt értelemben is, hiszen a kisszínpadon adták elő vidám jelenetüket, mely kacajra ingerelte a nagydémű hallgatóságot. A rövid darabra Papp Zsuzsanna drámaszakos tanárnő segítette nekik felkészülni, és a kitörő taps volt jutalma többheti felkészülésüknek és kitartó próbáiknak.

Egész délután rendelkezésre állt a Gyereksarok, ahol a református gyülekezet tagjai különböző kézműves foglalkozásokkal várták a kilátogató érdeklődőket. Lehetett gyöngyöt fűzni, lufiból stresszlabdát készíteni, pompom-kulcstartót gyártani és tejfőlös dobozokat dekupázsolni. A kreatív tevékenységek mellett felfújható mászófal és ugrálóvár, valamint rodeó bika állt készenlétben, hogy a kipróbálni vágyók megrhamozzák őket. Az arcfestés és csillámtetoválás-készítés állandó részét képezi rendezvényeinknek, mint ahogy a hennafestés is mindig népszerű.

Egy kis változatosságot jelentett a programokban Dombóvári István szereplése, hiszen eddig nem volt stand-up vendége a fesztiváloknak vagy falunapoknak. Nem titkolt célunk, hogy jövőre folytassuk ezt a megkezdett hagyományt, hogy a hallgatóság testkö-

zelből ismerkedjen meg a szórakoztatás műfajának jeles képviselőivel.

Településünk idén először vett részt „A legszebb konyhakertek” pályázaton, melyre 16 nevezés érkezett. A három főből álló zsűri tagjai a nyár legelegebb napjait választották a kertek megtekintésére, és nem győztek egyik ámulatból a másikba esni a gyönyörű balkonok és konyhakertek láttán. Az ünnepélyes díjátadásra a falunapon kerítettünk sort, mikor is a nevezők és a helyezették értékes ajándécsomagot, levásárolható utalványt és csodaszép virágokat vehettek át Egriné Ambrus Andreától.

Az eredményhirdetést követően a Szironta Együttes lépett színpadra, akik Besnyőről érkeztek hozzánk, és különleges csengettyűikkel kicsit más világba kalauzoltak minket. Az egyedülálló hangzásvilágú formáció után Komonyi Zsuzsa lépett színre, akiről csodálatos énekhangja mellett kevesen tudják, hogy a '90-es években meghirdetett „A Föld legbájosabb gyermeke” szépségverseny magyarországi döntőjének győztese volt. Már sokféle szerepben kipróbálta magát, modellkedett, színészkedett, műsorvezető volt, az UFO együttes énekesje volt.

Őt követte Pál Dénes, aki több hazai tehetségkutató műsorából ismerős lehet: A Dal, Nagy Duett, Sztárban sztár, The Voice. Hozzánk egyaránt hozott külföldi és magyar slágereket, és romantikus hangulatba ringatta

a rajongó lányszíveket.

Az este leginkább várt együttese a Takáts Tamás Blues Band volt, akinek élő koncertjére nagyon készültünk, azonban énekesük több mint egy órás késése mély nyomot hagyott bennünk. Kárpótolta ugyan minden várakozót legismertebb slágere, a Pocsolyába léptem, sáros lett az új cipőm, de így később kezdődhetett a tűzijáték is, amire szintén sokan vártak.

Annak, aki kívárta a csúszást, ismét káprázatos élményben lehetett része, hiszen a többféle zenei alapra hajszálpontosan megkomponált víz- és lángshow a tűzijátékkal kombinálva egészen ámulatba ejtő volt. Az eseménydús nap végére pedig Mr. Tom retro bulija tette fel a koronát.

Most is, mint mindig nagyszerű emberek működtek közre a rendezvény lebonyolításában: Kovács Judit a váratlan helyzetekben tökéletesen helytállt, Gosztonyi Csenge konferált, Deák Bettina gondoskodott a fellépők kényelméről, Bozai Nóra és Bogó Rozália mindent tisztán tartott, Major Ádám és Górány Balázs pedig minden alkalmat megragadott, hogy a felmerülő problémákat megoldja. A költségeket Szabadegyháza Község Önkormányzata állta, a rendrakásról pedig Baranyai István által instruált közmunkások gondoskodtak.

Omischl Erika

A Rivalda Színház és Musical Stúdió második alkalommal hozta el hozzánk sokszereplős, egész estés előadását. A Stúdió negyedik születésnapját ünnepli, és sikerüket mutatja, hogy egyre több helyre, egyre ismertebb színpadokra hívják őket fellépni. Népszerűségük ilyen rövid idő alatt is megsokszorozódott, mivel minden évben egyre többen csatlakoznak hozzájuk.

Az előző évben a Valahol Európában című darabbal jártak nálunk, ezúttal pedig kevésbé szomorú művet választottak, A dzsungel könyvét. A történetet Rudyard Kipling írta, és először 1967-ben került mozikba. Cselekményét nehéz lenne röviden leírni, hiszen szól születésről és elmúlásról, hatalmi harcokról és szerelemről, befogadásról és elutasításról, csapatszellemről és magányról. Abban azonban meg-

egyezhetünk, hogy színpadi előadás formájában Dés László – Geszti Péter – Békés Pál feldolgozása a legkacagatóbb, legszívhezszólóbb és leginkább maradandó élményt nyújtó darab.

A Rivalda Színház és Musical Stúdió rendezője, Zayzon Csaba és a felnőtt Maugli alakítója, Kátai Norbert hivatásos színészek, azonban a többiek mindannyian amatőr színjátszók, akik kedvtelésből kezdtek játszani. A 34 fős társaság fantasztikus energiát, oda-szántságot, csapatszellemet és profizmust mutatott be a darabon keresztül. Minden olyan helyzetben, mikor egymást segítették ki egy kis sugással, egy kis „fenékre billentéssel”, érezni lehetett azt a szeretetet, az összetartozás érzését, ami a sok órás próbák és a közös élmények miatt alakul ki egy olyan csapatban, amelyben a 7-8 éves kicsiktől kezdve a 15-17 éves

fiatal felnőttekig minden korosztály megtalálható.

A díszlet is saját maguk és a lelkes, támogató szülők keze munkája, mint ahogy a jelmezek és kellékek túlnyomó többsége is. Az előadást megelőző pár napban épült maga a dzsungel, a dimbes-dombos táj, lassan elhalványultak a spotlámpák és sejtelmes fény vonta be a képzeletbeli erdőt. A díszlet és a színészek alakítása mellett meg kell említeni azt a csodás koreográfiát is, melyet ötletesen és fantáziadúsán Kolozsvári Ádám tanított be a szereplőknek.

Sajnáljuk, hogy évente csak egyszer van lehetőségünk vendégül látni ezt a színes társaságot, de annál nagyobb érdeklődéssel és izgalommal várjuk, jövőre milyen új darabbal fognak bennünket meglepni!

FLIPUNITTEAM ÉS AZ AIR TRACK SHOW

Magyarországon egyre ismertebb az az Air Track show, melyet a FlipUnitTeam csapata már évek óta népszerűsít. Eddigi ismereteim egy youtube-videóból származnak, ahol egy fiatalembert hihetetlen szaltókat, átfordulásokat láttam bemutatni egy felfújható matracon.

Interjúalanyom Balogh Dávid, a FlipUnitTeam csapatának vezetője, edzője, akik a Kihívás Napi rendezvényünkön már vendégeink voltak, és látványos bemutatójukkal szeptemberben a Mobilitás Héten újra ellátogatnak hozzánk.

Egyáltalán hogyan kerültél kapcsolatba, honnan szereztél tudomást erről az egészről, hogy akrobatikus elemeket, tornagyakorlatokat ilyen módon is lehet csinálni, nem csak a megszokott formákban?

Az AirTrack márkájú csúcstechnológiás légszönyegről nehéz lett volna nem szerejni tudomást, ugyanis úgy robbant be az akrobatikus társadalomba 5 éve, mint anno a facebook az összes ember életébe. Az internet általunk követett része ettől zengett, csak külföldi videókat láttunk róla, nagyon elit dolognak számított és számít még ma is, ugyanis egy ilyen szönyegnek horribilis az ára. A miénk konkrétan 2,5 millió Ft volt. Amikor a magyar forgalmazó 3 éve megjelent, azonnal le is csaptunk egy együttműködési megállapodásra, azután meg is vettem a saját szönyegünket, ami megkönnyítette az életünket, ugyanis ezelőtt mi mindig csak betonon, jobb esetben fűvön léptünk fel, ami - valljuk be őszintén - nem túl egészséges hosz-

szú távon. Azóta is nagyon jó kapcsolatot ápolunk a forgalmazóval, de a gyártó is és közel a világ összes AirTrack felhasználója ismer már minket, köszönhetően a közeli kapcsolatnak és a 30 ezer instagram követőnknek.

Említed, hogy autodidakta módon sajátítottad el az akrobatika alapjait. Javasolod most – ennyi tapasztalattal a hátad mögött –, hogy más is így kezdje el?

Én magam sok olyan videót láttam, amiben durva eséseket produkálnak, akik nem megfelelő módon alkalmazzák a fizika törvényeit. Mert azt meg kell hagyni, hogy nem árt hozzá némi elméleti tudás is...

Valóban autodidakta módon tanultam meg mindent. Más lehetőségem nem is nagyon lett volna, hiszen a parkour nevű sportág még csak pár éve létezett külföldön is, mikor én itthon az elsők közt elkezdtem. Általános iskolás koromban 3 évig szer-tornáztam, bár csak a kézállás bukfencig jutottunk, de 90%-ban ennek a mozgáskoordinációs alapnak köszönhetem, hogy képes voltam autodidakta módon elsajátítani ezt a sportot, és Magyarország legjobbjai közé felküzdeni magam. A technológia az volt, hogy az összes újonnan kijövő külföldi youtube-os videót figyeltük napi szinten, képkockánként megállítottunk minden trükköt és elemeztük. Aztán elkezdtük gyakorolni nagy szönyegekre, tanítás után, az iskola tornatermében, persze felügyelet nélkül. Ezután ezt felvettük régi fényképezőgépekkel, képkockánként

tekergettük minden egyes ugrás után és összevettük az interneten látottakkal és rögtön kiütközött a hiba. Miután elértük a haladó és profi szinteket már nem volt szükség erre, mert megtanultunk minden technikát, ami kellhet egy-egy trükk kivitelezéséhez. Mondanom sem kell, hogy rengeteg sérülés követte ezt a tanulási folyamatot, és pont ezért hoztam létre kilenc éve Szegeden az akrobatika edzésemet, hogy behozzam a hasonló fiatalokat az utcáról, mint amilyen én is voltam, és biztonságos körülmények között, sérülésmentesen, valamint oktatással egybekötve sajátíthassák el ezt a sportágat.

Ha az ország minden részéből gyűjtöd a tehetséges fiatalokat, akik nálad tanulhatnak, dolgozhatnak, hogyan oldjátok meg az edzéseket/fellépéseket? Odaköltöznek Szegedre?

Szerencsére eddig még mindig mindent sikerült megoldanunk. A siker érdekében sok mindent kockára teszünk, tavaly költözött át pl. Bajáról az egyik fellépőm otthagya az életét, családját, munkáját, hogy a csapat teljes jogú tagja lehessen, de az egyik lány is Budapestről költözött Szegedre 4 éve, félig emiatt, valamint volt már kecskeméti fellépőnk is, aki ott edzett önállóan. A koreográfia betanulás minden esetben a téli holt szezonban történik. Ekkor heti szinten két-háromszor 3-5 órás edzések alatt gyakoroljuk a fellépős anyagot unásig. Aztán a nyári szezonban kialakul a rutin és nincs szükség már rendezvény előtti próbára, kivéve ha egy-egy fellépőt beugrossal kell pótolni, ugyanis ilyen helyzetekre is megvannak már az embereink. Tulajdonképpen nagyon komolyan vesszük ezt az egészet, minden esetben a legtökéletesebb performance-t adjuk a megrendelőnek, ha tíz ember néz minket, ha ötezer, és a legapróbb részletekig meg van tervezve és ki van gyakorolva minden.

Hogyan fedezed fel a tehetséget a fiatalokban? Elmész és megnézel egy tornaórát, vagy versenyeken nézed meg őket? Milyen szempontokat veszel figyelembe: mennyire ruganyos, mennyire kisportolt?

Nekem már nem kell mennem sehova szerencsére, mert rengeteg jelentkező van így is, aki be akar kerülni a fellépős csapatunkba. Ez persze egy rettentő zárt kör, mondhatjuk, hogy „kihálásos” alapon működik, de volt már rá példa, hogy egy rendkívüli tudású ember soron kívül helyet kapott a csapatban.

Magyarország nem túl nagy, és ezekben a berkekben könnyű megtalálni az újabb tehetségeket, ugyanis videókat raknak fel magukról, amik továbbosztás után úgyszólván eljutnak hozzánk.

A legfontosabb szempontjaim egy potenciális fellépő felvételénél, hogy mennyire alázatos, tiszteletudó, megbízható emberileg, stabil és kifinomult tudású akrobata, illetve hogy mennyire tud beilleszkedni a csapatba. Fontos, hogy a csapat tagjai ne csak munkatársak, hanem barátok is legyenek, nálunk az egymás iránti tisztelet, szeretet és előzékenység a legfontosabb. Szoktam mondani, hogy a profi tudás itt csak beugró. Egoizmusnak, fellengzésnek szintén nincs helye a csapatban.

Külföld felé is nyitni akartok. Hogyan szerzel külföldön megrendelőket, hirdetések útján, vagy te keresed meg a konkrét rendezvényeket?

A külföldi vonalat idén nyitjuk meg reményeim szerint. Év elején már leforgattunk egy magas költségvetésű promo videót, ami az angol nyelvű új weboldalunk háttere lesz, két-három külföldi értékesítő jelöltem is megvan, akik mind személyesen mind hirdetések és email kampányok útján fogják reklámozni/értékesíteni a showműsorunkat az egész világon, de első körben Dubai-ban, nyilvánvaló okokból kifolyólag.

Az akrobata csoportod mellett más látványos produkcióval is foglalkozol. Vannak görkorcsolyás, biciklis, légtornász, kötélugró, hullahoppo bemutatók, és folyamatosan bővül a

paletta. Egy olyan kis faluban, mint a miénk, ha valaki kedvet kap hozzá, hogy kipróbálja magát valamelyikben, mit tudsz javasolni kiindulási pontként?

Sokan nem tudják, de nem csak a FlipUnitTeam vezetője, de egy ehhez szorosan köthető elit extrém sportshowműsor ügynökség ügyvezetője is vagyok, melyen keresztül valóban 13 professzionális sportcsapatot menedzselek és közvetítek ki rendezvényekre. Bárki bármilyen extrém sportágba is kezdjen bele, javaslom, hogy első körben kutassa fel az adott sportágban legközelebbi aktív sportolókat, sportegyesületeket, ha vannak ilyenek, és kérjen segítséget, közös edzéslehetőségre. Akár egy nagyvárosig is érdemes elmenni egy ilyen közös edzéslehetőségért, mert olyan tapasztalattal jöhetünk haza, ami után már tudni fogjuk, hogyan tovább. A veszélyesebb sportágak, mint pl. az akrobatika, légtorna önálló kipróbálását nem ajánlom senkinek.

A parkour show is nagyon érdekes és látványos produkció, azonban én városi körülmények közé tudom csak elképzelni. Megvalósítható vidéken is, vagy épített díszlet szükséges hozzá?

Van már egy vadonatúj parkour showműsorunk, amihez egy külön pálya lett építve tele csövekkel, ferde

falakkal és többszintű blokkokkal, így innentől kezdve nem akadály, ha egy eszközzegény környezetben kell fellépünk.

Milyen jellegű rendezvényekre hívnak beneteket? Sportnapok, céges rendezvények?

Az ügynökség megrendeléseinek 90%-a önkormányzati megrendelés, a maradék a nagy multik és elit cégek sport- és családi napjai, ugyanis csak ezek tudják megfizetni ezeknek a professzionális showműsoroknak az árát. Hozzá kell tennem, nem véletlenül ilyen drágák ez a műsorok. Közel száz sportolóval dolgozok együtt, melyeknek egyesével is legalább tízévnnyi - balesetekben, küzdésben és kitartásban gazdag - tapasztalata van, éppen ezért, ezeket a sportolókat tisztelnünk kell és örülnünk, hogy még aktívak és be tudják mutatni tudásukat.

Ha az interjú felkeltette a kedves Olvasók figyelmét, találkozhatnak az ügyes tornászokkal a Mobilitás Heti programjainkon, melyen többek között szerepel csütörtökön (09.20-án) egy görkorcsolyás bemutató, pénteken (09.21-én) egy Triál biciklis bemutató, illetve szombaton (09.22-én) egy Air Track Show. Várjuk az érdeklődő közönséget!

Omischl Erika

Im már negyedik – sőt a kopjafaavatást is számítva ötödik - alkalommal szerveztünk buszos kirándulást Erdélybe. Ezúttal nem májust, hanem június végét céloztuk meg, amikor a tanév befejeződik, így még több család tud csatlakozni hozzánk. A létszám nagyon hamar megtelt, gyakorlatilag pár nap alatt összejött az 50 fő. Persze aztán volt, aki családi, munkahelyi okok miatt nem tudott velünk tartani, de olyan sokan voltak várólistán, hogy így is teli busszal indultunk útnak. Idén először fordult elő, hogy olyan sok szabadegyházi lakos feliratkozott a kirándulásra, hogy más településekről nem tudtunk fogadni jelentkezést. Idén először iktattunk be egy kis pihenőt, így nem egyszerre utaztunk Korondig, hanem Tordaszentlászlón aludtunk első éjszaka, hogy Nagyvárad, Kolozsvár és Torda környékét jobban feltérképezhessük. Indulás előtti este derült ki, hogy a szállás mégsem Tordaszentlászlón lesz, hanem – kárpótolva a helyszínről – egy kolozsvári négycsillagos hotel-

ben szállásolnak el minket. Ez nem nagyon szomorított el bennünket, bár így még jobban össze tudtuk hasonlítani az erdélyi vendégszeretetet és a modern, kissé személytelen vendéglátást. Mindannyian egyet értettünk abban másnap reggel, hogy ezután sokkal jobban vágyunk a korondi barátaink fogadására. Első nap Nagyváradon – átsétálva a Garasos-hídon a belvárosban tettünk egy rövid sétát, megcsodáltuk a felújított sétálóutcát, betértünk a Szent László templomba. Már ekkor éreztük, hogy itt minden Szent Lászlóról szól, hiszen ahogy „felkészültünk” a kirándulásra, és ahogy a korábbi években is hallottuk idegenvezetőinktől, itt minden helyhez fűződik egy legenda. Nagyvárad, Torda környékén Szent Lászlóhoz kötődik a legtöbb legenda. A mostani utazás alatt is bőven hallhattak az utastársak ilyen történeteket. Kolozsváron kísérőnk is akadt, a tordaszentlászlói pap kalauzolt bennünket a városban, és természetesen nem maradhatott el a Szent Mihály-templom

és Mátyás király szobrának megtekintése sem. Ez a látogatás egy kicsit rövidre sikeredett, mert a templomban épp misét tartottak, ráadásul a téren épp egy kormányellenes tüntetés készülődött, így igyekeztünk minél előbb kikeveredni a tömegből. Tordaszentlászlón, a Tamás Panzióban pálinkával és élő cigányzenével fogadtak minket, majd nagyon izletes erdélyi menü került terütekre. Másnap, a szállodában elköltött reggeli után Marosvásárhely és Korond felé vettük az irányt. Marosvásárhelyen a Kultúrpalota csak a szabadegyházi csoport kedvéért nyitottak ki ezen a napon, az igazgató érdekes előadást tartott, miközben végigkalauzolt minket a palotán. Ezután már nem messze voltunk testvértelepülésünkötől, így betértünk egy kis időre Szovátára, a Medve-tóhoz, ahol kellemes időben jót sétáltunk, mielőtt ismét buszra szálltunk. Korondon már nagyon vártak minket a vendéglátók. Bíró Lajos és családja fogadta a csoportot.

A legtöbben itt, az Enikő panzióban szálltunk meg, de a szomszédos két panzióba is kerültek vendégek, hiszen Bíróéknál csak 25-en férünk el. A reggelit és a vacsorát azonban mindenki ugyanitt fogyasztotta el... Már az első este kiderült, hogy Bilagit és savlekötő nélkül nem ajánlott elindulni Erdélybe, a rutinosabbak már felkészültek erre is...

A vacsora után igazi meglepetést okozott az „egyenpóló”, ami a Szabadegyháza – Korond 2018-as felirattal és a két település címerével igencsak megalapozta a következő nap hangulatát. Szerencsére mindenkire akadt megfelelő méretű póló, és kikötöttük, hogy másnap a buszra csak az szállhat föl, akin ez a póló van.

A harmadik nap a legendás Gyilkos-tóhoz és a Békás-szorosba vezetett az útunk, amit egyik évben se hagyhatunk ki. Ezúttal is velünk tartott Bíró Lajos barátunk is, aki a száraz, útikönyvleírások helyett izgalmas történetekkel, no és persze az elmaradhatatlan székely viccekkel szórakoztatott bennünket. Az út egy részét már gyalog tettük meg, így sokkal több mindent láttunk, mintha buszból nézelődtünk volna... és persze rengeteg fényképet tudtunk készíteni. A fotók azonban egyáltalán nem adják vissza azt a hangulatot, azt az élményt, amit ott átélt az ember. Jó érzés volt látni azoknak az arcát, akik először jártak a hatalmas sziklafalak között – sőt egyáltalán Erdélyben -, hogy hiába az internet és a televízió, az élményt

egyik sem adja vissza, ezt látni kell! Hazafelé betértünk a csíksomlyói Mária-kegytemplomba, mivel ezt – még ha egy rövid időre is – minden évben útba kell ejtenünk... Farkaslakán, Tamási Áron sírjánál elénekeltük a székely himnuszt, és egy egyenpólós csoportképet is készítettünk. Este vendég is érkezett hozzánk, Ravasz Mihály személyében, aki a Korondi Turisztikai Egyesület vezető tisztségét tölti be, csakúgy, mint vendéglátónk, Bíró Lajos. Ahogy mások, ő is mindig örül a látogatásunknak, így mindig személyesen tud köszönetet mondani a szabadegyházi lakosoknak az általuk nyújtott segítségért, amivel a tanösvény, az Unicum sósiürdő vagy a fenyőkúti tőzeglápot támogatja településünk.

A következő nap kicsit messzebb merészkedtünk, Brassó és Törösvár irányába. Aznap délelőtt végig szakadó esőben autóztunk, de szerencsére délben már felszakadozott a felhőzet, és a Fekete Templom megtekintése után egy rövid belvárosi sétára is jutott idő. A törösvári Drakula-kastély körül igazi vámpírhangulat uralkodott, a termekben azonban semmi félelmetes dolog nem utalt a kastély névadójának kegyetlenségére. Hatalmas volt a tömeg, alig volt időnk megállni nézelődni, de építészetiileg azért megcsodálhattuk az épületet és környezetét. Az utolsó este csatlakozott hozzánk Ravasz Ferenc alpolgármester úr is, aki átadta Katona Mihály polgármester úr üdvözlését is, ő sajnos hivatalos elfoglaltsága miatt nem

tudott bennünket meglátogatni. Az utolsó nap hamar elérkezett. Próbáltunk időben útnak indulni, hiszen aznapra még beterveztünk egy vajdahunyadi látogatást is. A vár építészetiileg igen impozáns, monumentális látványt nyújtott, ám kicsit – vagy nem is kicsit – csalódtok voltunk, amikor sem magyar nyelvű idegenvezetés, sem magyar nyelvű tájékoztató szöveg nem segítette a tájékozódásunkat a termekben. A helyiségek szinte üresen tátogtak, a kilátás viszont gyönyörű volt, így érdemes volt megtenni ezt a kis kitérőt... Habár az odautat próbáltuk kicsit kellemesebbé tenni, hogy pihenőt iktattunk be, az ötödik napra mindenki

kellemesen elfáradt... Ráadásul még a magyar határ előtt 30 kilométerrel egy defekt is izgalmasabbá tette a hazautat. A csoport férfi- és fiútagjai lelkesen segítettek a kerékszerésnél, a többiek pedig érdeklődve figyelték az eseményeket... Hamar eltelt ez az öt nap, és megállapítottuk, hogy még nagyon sok mindent nem láttunk, tehát újra vissza kell mennünk! Voltak, akik még haza sem értünk, már jelentkeztek a következő útra. Az élménybeszámoló töredékét sem tudja visszaadni annak, amit átélünk, de kedvcsinálónak legyen itt néhány kép! Reméljük, hogy jövőre még többen ellátogatnak velünk Erdélybe!

DIGITÁLIS JÓLÉT PROGRAM

Szabadegyháza is csatlakozott a DJP-programhoz, amelynek keretében eszközöket, berendezéseket kaptunk ingyenes használatra.

A program egyik fő célkitűzése, hogy a digitális, informatikai tudás minél szélesebb rétegekhez eljusson, csökkenjen a „digitális szakadék”, és így az idősebb korosztály vagy a hiányosabb informatikai ismer-

tekkal rendelkező lakosok is részesüljön a digitális tudásanyaggal. További részletek a művelődési ház facebook-oldalán!

TERMÉSZETJÁRÓ TÁBOR A BÜKK-HEGYSÉGBEN

A Kinizsi SC Természetjáró Szakosztálya idén már a hatodik táborát szervezte meg. Ezúttal a Bükk-hegységre esett a választásunk, amihez a szállást a Hollóstatói Hegyi kemping szolgáltatta, amely 600 méter tengerszint feletti magasságban helyezkedik el az erdőben egy völgyben. A hosszan tartó kánikulai időszak után gondoltuk, hogy jó lesz felfrissülni a hűs, hegyi levegőn. Ez olyannyira megvalósult, hogy éppen az első túranapon változott meg országosan az időjárás, de míg itthon még felhőszakadás is volt, azon a tájon éppen ideális túraidőben részesültünk.

A program két nap túrázást kínált, mindkét napon rövidebb és hosszabb távokon. Az első napon a rövidebb, mintegy 12 km-es táv - melyet 24-en választottak - érintette a legszebb kilátópontokat, mint a Három-kő és a Tar-kő, így senki nem maradt le a csodás panorámák nyújtotta élményről. Egy 10 fős csapat vállalkozott 25 kilométer megtételére, amely a

két kilátópont közötti körtúrával volt hosszabb. A nap végén sok élménnyel gazdagodva és a teljesítményünkkel megelégedve tértünk vissza szállásunkra, ahol meleg levessel - mint helyi specialitás - és finom palacsintával pótoltuk a nap folyamán elvesztett kalóriamennyiséget.

A második napi 18 kilométeres hosszú túrára ismét 10-en vállalkoztunk, akikkel délről északra átszeltük a hegységet, így a szállásunkról gyalog indulva elérkeztünk Jávorkút, Ómassa és Szentlélek településekre, miközben hegyen-völgyön keltünk át, majd busszal jutottunk el előbb Lillafüredre, majd vissza a szállásra. Túránk végén elértük és megmászuk a Látó-köveket is, amelyek hatalmas sziklaképződmények, és onnan kapták nevüket, hogy rájuk felkapaszkodva tiszta időben északi irányban még a Tátraig is el lehet látni. Valóban láttuk a felhők alatt a Magas-Tátra halvány vonalait.

A többieket a busz elvitte Lillafüredre, ahol előbb egy 5 és fél kilométeres túrát tettek, ami azonban bővelkedett színtelmedésben, hisz a település feletti hegyre kapaszkodtak fel, majd a helyi látványosságokat - mint csónakázótó, vízesés, barlangok vagy a libegő - kereshették fel.

Míg az odautazás napján egy egri városnézést iktattunk be a szállásra való érkezésünk előtt, a hazaúton az ismét visszatérő melegben a miskolctapolcai barlangfürdőt kerestük fel. A hűs vízben jól esett megmártózni és kiáztatni fáradt lábainkat.

Mint az előző táborokhoz hasonlóan - ahhoz, hogy a résztvevők kedvezményesen tudjanak részt venni a programon - az idei táborunkhoz is az önkormányzat hozzájárult a szállás díjához, valamint az ellátáshoz, amit ezúton is köszönünk.

Kolonics Attila
szakosztályvezető

SZEIP ISTVÁN EMLÉKTORNA

Im már negyedik alkalommal került megrendezésre a Szeip István Emléktorna, mellyel a Kinizsi SC egykori elnökhelyettesére, tiszteletbeli örökös tagjára emlékeztünk.

Az emléktorna idén - rendhagyó módon, a pályafelújítás miatt - nem Szabadegyházán, hanem Seregélyesen került megrendezésre, amelyen négy település, Szabadegyháza, Sárosd, Seregélyes és Perkáta labdarúgó csapata barátságos mérkőzéssel emlékezett Pista bácsira.

Az emléktorna előtt a szabadegyházi sporttöltözéni

megkoszorúztuk a Szeip István emléktáblát. A megemlékezésen jelen volt Szeip István özvegye, Marika néni és fia, Krisztián is. Az önkormányzat nevében Egriné Ambrus Andrea polgármester köszöntötte a megjelenteket - a családtagokon kívül a Kinizsi SC megjelent vezetőit, a focistákat és a régi sporttársakat, barátokat.

Szeip István Szabadegyháza prominens személyisége volt, évtizedeken át meghatározó alakja volt községünknek, különösen a Kinizsi Sportkörnek. A polgármester beszédéből néhány gondolatot itt is idézünk:

„Én abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy több minőségében is ismerhettem Pista bácsit. A 90-es évek közepén kerültem a hivatalba, így jó pár évig a főnököm is volt, nyugdíjazásáig. Neki köszönhetem, hogy később az ő nyomdokaiba léphettem. Az itt jelenlévők közül régi barátok, sporttársak, ismerősök sokkal hitelesebben tudnák prezentálni, hogy Pista bácsi mit tett a helyi labdarúgásért, a Kinizsiért, az utánpótlásért és a településért. Hosszú éveken keresztül láttam, hogy nap mint nap a hivatali munkája mellett mennyire szívén viselte a sport ügyét.

Levelezések, telefonbeszélgetések, személyes beszélgetések során ezt láttuk a hivatalban is, de munkaidő előtt, munkaidő után is tapasztaltuk, hogy első útja a foci pályára vezetett... Akkor még nem volt ilyen szépen felújított pálya, nem volt ilyen korszerű a világítás, nem volt automata locsoló berendezés... Ő maga szállította az önkormányzat kisbuszával az utánpótlás csapatot a meccsre, gyakran ő maga ült a fűnyíró traktorra, de láttuk a pályát is locsolni, vagy azt is, amikor mérgeződött a vakondtúrások miatt.

Azt hiszem, mindannyian egyetérthetünk azzal, hogy a sportban nála elkötelezettebb embert Szabadegyházán nem tudunk mutatni, ő volt az, aki személyes életével, emberségével, sportmúltjával, sikereivel, sportszerűségével mindenki számára példa lehet, legyen akár focista, akár civil ember...

Szeip István 1955-ben kezdte labdarúgó pályafutását Szabadegyházán. Tehetsége miatt már a kezdetektől elvitték az akkori úttörő válogatottba, így a helyi ifjúsági csapatban nem is játszott, 15 évesen egyből a felnőtt csapatba került. Folyamatosan Szabadegyházán játszott, egy rövid időszakot leszámítva, amikor 1964-től 68-ig a Sárbogárd NB III-as csapatát erősítette, majd újra visszatért és játékosként, edzőként a helyi Kinizsi csapatot segítette.

1989-től, amikor hivatalosan is megalakult a Kinizsi SC, elnökhelyettesként, valójában mindeneként segítette a sportkört. E mellett három cikluson keresztül az MLSZ megyei szövetségének versenybizottságát is vezette. Tevékenysége elismeréseként 2011-ben az MLSZ Fejér Megyei Igazgatósága nevében Schneider Béla igazgató arany fokozatú díjjal tüntette ki.

A szabadegyházai pálya új világitását avató ünnepségén, 2011. október 17-én a sportkör örökös tiszteletbeli elnökévé választotta a nyugalmazott sportszakembert.

Egész életét az egészséges életmód és a sport szeretete hatotta át, ám a gyűlölt kór erősebb volt... Ám még betegen, halála előtt is ellátogatott a foci pályára vagy a hivatalba... A gyilkos kór legyőzte, 67 éves korában 2012. október 5-én hosszú, türelemmel

viselt betegség után hunyt el szűk családja körében. Emlékezzünk most Szeip Istvánra, Pista bácsira, aki egész életében élt-halt a fociért, és ha most főtől látja kis faluját, biztosan büszke arra, hogy ennyi sportolási lehetőség és ilyen színvonalas foci pálya, sportolási lehetőség van kis községünkben... Ám már mi is tudjuk, amit ő is tudott, hogy az anyagi és tárgyi feltételeken túl kell még valami más is, amitől a foci jó foci lesz, és amitől a labdarúgás igazán közösségépítő tényező lesz.

Azt kívánom, hogy Szabadegyházán még hosszú-hosszú éveken keresztül legyen a foci az, ami a legtöbb gyereket vonzza, hogy nemcsak a tévé meg a számítógép előtt, hanem kint a pályán - bármelyik pályán, de szabad levegőn - mozogjanak, együtt legyenek, igazi közösséggé váljanak.

Kívánok a Kinizsinek Szeip Istvánhoz hasonló elhivatottságú, önzetlen, sportszerető vezetőt, akik hűek és méltók Szeip István szellemi örökségére, az ő hitelességére, elveire."

KÖZÉRDEKŰ HÍREK

CSANÁDI NIMRÓD 2018.07.11. Fő u. 98.

CSANÁDI BÍBORKA 2018.07.11. Ady E. u. 1.

PAKSI DORKA 2018.07.13. Fő u. 27.

KÖSZÖNTJÜK TELEPÜLÉSÜNK ÚJ POLGÁRAIT!

ÁLLATORVOSI ÜGYELET

FEJÉR MEGYEI KORMÁNYHIVATAL DUNAÚJVÁROSI JÁRÁSI HIVATALA

Ügyszám: FE-02/ÉÁO/00263-7/2018. Ügyintéző: Dr. Szlávik Ferenc Tárgy: Sárbogárdi ügyelet 2018. szeptember Melléklet: - Hív. szám: -

Címzett: Érdekelt állatorvosok Székhelyükön, FMKH Élelmiszerlánc-biztonsági és Földhivatali Főosztálya, Fejér Megyei Állatorvosi Kamara Székesfehérvár Illetékességi terület: Sárbogárd, Pusztagegres, Sárhatvan, Nagyhöröcsök, Mezőfalvi Rt. Sárrét, Alap, Alsószentiván, Cece, Vajta, Sáregres, Kálóz, Nagylók, Hantos, Sárosd, Sárkeresztúr, Sárszentágota, Szabadegyháza

Ügyelet napok	Ügyeletes állatorvos	Ügyelet napok	Ügyeletes állatorvos
Szeptember 1-2.	Dr. Kellner Péter Címe: 7003, Sárbogárd, Rákóczi u. 62. Tel.: 06-30/939-8629	Szeptember 22-23.	Dr. Pátzay József Címe: 7000, Sárbogárd, Asztalos u. 1/a Tel.: 06-30/639-3977
Szeptember 8-9.	Bogárd-Vet Állatorvosi Rendelő Címe: 7000, Sárbogárd, Tury M. u. 3. Tel.: 06-30/362-1990	Szeptember 29-30.	Dr. Csele István Címe: 2433, Sárosd, Sport u. 30. Tel.: 06-30/993-9404
Szeptember 15-16.	Dr. Keszthelyi Gábor Címe: 8125, Sárkeresztúr, Szt. István u. 3. Tel.: 06-20/974-9065		

Sárbogárd, 2018. augusztus 23.

Dr. Kovács Péter
hivatalvezető
nevében és megbízásából:

Dr. Szlávik Ferenc
osztályvezető
járási főállatorvos

INTÉZMÉNYEK ELÉRHETŐSÉGEI

Polgármesteri Hivatal

06-25/509-570 (központ),
509-560, 509-561
Mellékek: 11 (Titkárság), 12 (Pénzügy),
14 (Jegyző), 15 (Pénztár), 16
(Igazgatás), 17 (Adóügy), 18 (Szociális
ügyintéző)
06-30/638-4248,
06-30/788-8153 (Jegyző)
hivatal@szabadegyhaza.hu
polgarmester@szabadegyhaza.hu
jegyzo@szabadegyhaza.hu
igazgatas@szabadegyhaza.hu

Szociális ügyintéző

Tóth Péterné: 06-30/660-0156
tothne.szilvi@szabadegyhaza.hu

Kincsem Óvoda

06-25/478-608, 06-30/659-8129
szabadegyhazaovoda@invitel.hu

Kossuth Lajos Általános Iskola

06-25/509-527
igazgato@szabadegyhaza.sulinet.hu

Nagy László Művelődési Ház

06-30/304-5349

muvhaz.szabadegyhaza@gmail.com

Falugazdász

Aliquander Erika 70/489-3875
Péntek: 8.00-11.00 (Művelődési Ház)

Szabad1 TV

(Az összeállításokat a digitális csomag
68-as csatornáján lehet megtekinteni
kéthetente: péntek 19.00-tól hétfő estig)
06-30/377-2082
kepujsag@aba.hu

Orvosi rendelő

Dr. Goda László
06-25/478-605, 06-30/638-4247
Ügyeleti időben (hétfőn és
munkanapokon 16 órától másnap
reggel 7 óráig) az ügyelet az
Adonyi Egészségügyi Központban
(Adony, Bajcsy Zsilinszky u. 5.) van.
06-25/504-522
Hétfő: 13.00-17.00
rendelés Sárosdi u. 5.
Kedd: 08.00-11.00
rendelés Sárosdi u. 5.
12.00-13.00
rendelés Vörösmarty úti rendelő

Szerda: 10.00-12.00
(előtte 08.00-09.00: csecsemő- és
gyermektanácsadás, 09.00-10.00:
várandós tanácsadás)rendelés Sárosdi u. 5.
Csütörtök: 08.00-11.00
rendelés Sárosdi u. 5.

Péntek: 09.00-12.00
(előtte: iskolaorvos)rendelés Sárosdi u. 5.

Gyermekorvos

Dr. Horváth Tibor
Kedd: 08.00-09.00:
iskola-egészségügyi vizsgálat
09.00-10.00:
gyermekorvosi rendelés
Csütörtök: 13.00-15.00:
gyermekorvosi rendelés

Fogorvosi rendelő

Dr. Szigeti Mónika
06-25/478-098
Hétfő: 08.00-11.00
Kedd: 14.00-19.00
Csütörtök: 13.30-15.30

Fogorvosi röntgen

Szabóné László Magdolna
06-30/550-0067

Védőnő

Nochta Tamásné
06-25/478-711, 06-30/550-0785
vedono@szabadegyhaza.hu

Nőgyógyászati rendelés

Dr. Berzsényi Tibor
szerda: 14.30-16.30
időpontkérés a védőnőnél a
következő telefonszámokon:
06-25/478-711, 06-30/550-0785

Gyógyszertár

Paksi Zoltán Bálintné dr.
06-25/478-607
Hétfő-Péntek:
07.30-12.00 és 13.00-16.30

Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálat

Tóthfalusi-Kemmer Nikoletta Kíra
06-25/478-563, 06-70/636-6315
Jassóné Kardos Ildikó
06-30/445-8345

Köri megbízott

Veres János r.tzls. 06-20/969-5924

Styx

STYX TEMETKEZÉSI KFT.

ÉJJEL – NAPPAL

teljes körű ügyintézés

Szabadegyháza, Szabadság
tér 8. (virágbolt)

Tel.: 06/30/962-17-64;
06/25/271-080

Szállítási ügyelet:

06/25/271-080; 507-720;
272-520; 06/30/962-17-64

LITURGIA

TEMETKEZÉSI KFT.

ÉJJEL – NAPPALI ügyelet

8111. Seregélyes, Fő u. 200.
06/22/ 447-275; 06/20/446-92-53

Ügyintézés:
Szabadegyháza,
Géza u. 14.
(Reni Virágbolt)

Telefon:
06/20/292-99-64;
06/25/478-039

HIRDETÉSI ÁRAINK

Egész oldal	20 000 Ft + ÁFA
Fél oldal	10 000 Ft + ÁFA
1/4 oldal	5 000 Ft + ÁFA
1/8 oldal	2 500 Ft + ÁFA
Apróhirdetés	50 Ft/ szó + ÁFA

Hirdetésfelvétel:

Tel.: 06-30/638-4248

E-mail: szabad1lap@gmail.com